

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264628800.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Du Skof- oc Lunde-Gud, du høje Bierge-render,
Du Søø-førstinde klar, du visse tiid-calender,
Søfn-gifver, Senge-roo, oc Nat-ledsagerinde,
O Maane Natte-Sool, hvad est du ond at finde?
Min *Musa* skulde dig et *distichon* forære,
Gud gifv' hun viste, hvor din Skønhed skulde være.
Planete-nafn du bær, du kandst det vel forsvare,
Thi mangen neppe veed, hvor hand skal paa dig vare.
Du ocsaa natlig nat, u-stadig dig forskaber,
Om stunden voxer til, om stunden vexten taber.
Dit Legem klodde-rundt, jeg i sig self befinder,
Med din udvortis glants, du mangen Mand forblinder,
Som aldrig andet veed, end at dit hengel-klæde
Dig selfver kommer til, du pranger med i Stræde:
Dog laant du hafver skoo oc laant du hafver hoose,
Laant haer du hviiden sløør, hvor af skal jeg dig roose?
Men som en kæk Soldat sig Skiold oc Hielm forhverfver,
Det mangen u-forskyldt, af Fædre sig vel arfver,
Naar hand da højes op, hans Hustru ham tilføjed
Af ringe byrd oc Stam, med hannem er ophøjed:
Saa oc det straale-lius, der alles Øjne glæder,
Fra *Titan* Broder din, din mørk-blaa Krop hviid-klæder,
Hand er dig hvad du est, hand ærer dig oc nærer,
Hand klædninger hvert Aar, vel tretten dig forærer.
Men ellers see vi dig, u-stadig udi klæder,
At du hver Aften-stund, paa ny maneer optræder,
Nu er dit Hofved-klæd, der efter Hals-klæd borte,
Nu tabis hoos' oc skoo, igienstaaer Lemmer soorte.
Som kand ej andet skee: Thi Solen aldrig kunde,
Tilliige klæd' altiid, dit Legeme det runde.
Som du dig skicker til, oc dig mod Broder vender,
Saa nyder du oc glands, saa felder du oc tænder.
Thi at du skulde blank paa halfve Kroppen være,
Paa anden, himmel-blaa, vor *Musa* ej vil lære.
Dog hafver jeg formerkt ô Sool-*discipelinde*,
At det iblandt oc skeer, dit Ansict fuldt det trinde,